

Κυριακή Των Νηστειών - Οσίας Μαρίας Της Αιγυπτίας (2024)

Ε΄ Κυριακή 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

Ε΄ Κυριακή Των Νηστειών - Οσίας Μαρίας Της Αιγυπτίας ...

Άπηρε πνεῦμα , σάρξ ἀπερρή πάλαι ,
Τὸν ὅστινον γῇ κρύπτε νεκρὸν Μαρίας ,
Πρώτη Ἀπριλίου Μαρὶη θάνεν εὖχος ἐρήμου ...

Ἡ Οσία Μαρία γεννήθηκε στην Αίγυπτο , ἔζησε τους χρόνους του Αυτοκράτορα Ιουστινιανού 527 - 565 μ.Χ. ...

Τον Βίο Της Οσίας Μαρίας Της Αιγυπτίας συνέγραψε Ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος Πατριάρχης
Ιεροσολύμων ,

αναφέροντας διάφορα Ασκητικά και υμνογραφικά κείμενα που διαποτίζονται ἀπὸ το Πνεῦμα της
Ορθοδόξου Θεολογίας και της Ασκητικής παραδόσεως ...

Απὸ τα δώδεκα χρόνια Της πέρασε στην Αίγυπτο μια ζωή ασωτίας , διέφθειρε την παρθενία Της ,
εἶχε ασυγκράτητο και ἀχόρταγο το πάθος της σαρκικής μείξεως , δεν εισέπραττε χρήματα ,

λόγω της σαρκικής επιθυμίας που εἶχε , ἀκολούθησε Προσκυνητές που πήγαιναν στα Ιεροσόλυμα
για να Προσκυνήσουν Τον Τίμιο Σταυρό ...

Σκοπὸς Της ἦταν να ἔχει πολλοὺς εραστές που θα ἦταν ἔτοιμοι να ικανοποιήσουν το πάθος Της ,

περιγράφει ἡ Ἰδια ρεαλιστικά τον τρόπο που επιβιβάστηκε στο πλοιάριο , κατὰ την διάρκεια του
ταξιδιού δεν υπήρχε εἶδος ἀσέλγειας ...

Εξέφρασε την ἀπορία πὼς ἡ θάλασσα υπέφερε τις ἀσωτίες Της , γιατί ἡ γη δεν ἀνοίξε το στόμα
Της και γιατί δεν την κατέβασε στον Ἄδη , ἐπειδὴ εἶχε παιδεύσει τόσες ψυχές ,

δεν αρκέστηκε στο ότι διέφθειρε τους νέους , διέφθειρε και πολλούς άλλους από τους κατοίκους της πόλεως , αλλά και από τους ξένους επισκέπτες ...

Στα Ιεροσόλυμα που πήγε περιφερόταν στους δρόμους , αισθάνθηκε βαθιά Μετάνοια από ένα Θαυματουργικό γεγονός ,

ενώ εισερχόταν στο Ναό για να Προσκυνήσει το Ξύλο του Τιμίου Σταυρού , αόρατη δύναμη Την εμπόδισε να προχωρήσει ...

Τότε στάθηκε μπροστά σε μία Εικόνα Της Παναγίας , έδειξε μεγάλη Μετάνοια , ζήτησε την καθοδήγηση και Βοήθεια Της ,

με την Βοήθεια Της Θεοτόκου εισήλθε ανεμπόδιστα αυτή την φορά στον Ιερό Ναό και Προσκύνησε τον Τίμιο Σταυρό ...

Ευχαρίστησε Την Παναγία , άκουσε Φωνή που Την προέτρεπε να πορευθεί στην έρημο πέραν του Ιορδάνη ,

ζήτησε την συνδρομή και την Προστασία Της Θεοτόκου και πήρε τον δρόμο προς την έρημο ...

Πέρασε από την Ιερά Μονή Του Βαπτιστού στον Ιορδάνη ποταμό και κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων ,

στην έρημο έζησε σαράντα επτά χρόνια χωρίς ποτέ να συναντήσει άνθρωπο , τα πρώτα δέκα επτά χρόνια πάλεψε πολύ σκληρά για να νικήσει τους λογισμούς και τις επιθυμίες Της , για να νικήσει τον διάβολο που Την πολεμούσε με τις αναμνήσεις της προηγούμενης ζωής ...

Η Μαρία είχε πολλές επιθυμίες φαγητών , ποτών και πολλούς λογισμούς που την ωθούσαν προς την πορνεία ,

όταν ερχόταν κάποιος λογισμός έπεφτε στη γη , την έβρεχε με δάκρυα , δεν σηκωνόταν ...

Συνεχώς Προσευχόταν στην Παναγία , Την οποία είχε Εγγυήτρια της ζωής της Μετάνοιας που έκανε , όταν το υμάτιο Της σκίστηκε και καταστράφηκε , έκτοτε παρέμεινε γυμνή ,

καιγόταν από τον καύσωνα , έτρεμε από τον παγετό , μετά από σκληρό Αγώνα με την Χάρη Του Θεού και την συνεχή Προστασία Της Παναγίας , Ελευθερώθηκε από τους λογισμούς , τις επιθυμίες και Μεταμορφώθηκε ...

Λόγω της μεγάλης Πνευματικής Της κατάστασης στην οποία έφθασε η Οσία Μαρία , έλαβε από Τον Θεό το Διορατικό Χάρισμα ,

ήταν γυμνή αλλά το σώμα Της υπερέβη τις ανάγκες της φύσεως , λέγει η Ίδια ,

Γυνή γάρ ειμί , καὶ γυμνή , καθάπερ ὄρᾱς , καὶ τὴν αἰσχύνην τοῦ σώματός μου ἀπερικάλυπτον ἔχουσα ...

Το σώμα τρεφόταν με την Χάρη Του Θεού , στην περίπτωση Της , όπως και σε άλλες περιπτώσεις Αγίων , παρατηρούμε ότι αναστέλλονται οι ενέργειες του σώματος ,

η ψυχή Της δεχόταν την ενέργεια Του Τριαδικού Θεού και αυτή η Θεία ενέργεια μεταφερόταν στο σώμα Της ...

Εκείνη την περίοδο Ασκήτεψε σε ένα Μοναστήρι Ο Ιερομόναχος Αββάς Ζωσιμάς ,

ήταν κοσμημένος με Αγιότητα Βίου , Του είχε δοθεί το Χάρισμα , έβλεπε Θεία Οράματα , ζούσε μέχρι τα πενήντα τρία Του χρόνια με μεγάλη Άσκηση , ήταν φημισμένος στην περιοχή Του ...

Ένας λογισμός υπεροψίας Τον βασάνιζε για το αν υπήρχε άλλος Μοναχός που θα μπορούσε να Τον ωφελήσει η να Του διδάξει κάποιο καινούργιο είδος Ασκήσεως ,

Ο Θεός για να Τον διδάξει και να Τον διορθώσει , Του αποκάλυψε ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να φθάσει στην τελειότητα , Του υπέδειξε να πορευθεί σε ένα Μοναστήρι που βρισκόταν κοντά στον Ιορδάνη ποταμό ...

Ο Αββάς υπάκουσε στην Φωνή Του Θεού , πήγε στο Μοναστήρι του Αγίου Ιωάννου Του Βαπτιστού , εκεί συνάντησε τον Ηγούμενο και τους Μοναχούς ,

Διέκρινε ότι Ακτινοβολούσαν την Χάρη και την Αγάπη Του Θεού , ζώντας έντονη Μοναχική ζωή με ακτημοσύνη , με μεγάλη Άσκηση και Αδιάλειπτη Προσευχή ...

Στο Μοναστήρι υπήρχε ένας κανόνας , την Κυριακή της Τυρινής προ της ενάρξεως της Μεγάλης Σαρακοστής , οι Μοναχοί Κοινωνούσαν Των Αχράντων Μυστηρίων ,

Προσεύχονταν και ασπάζονταν μεταξύ τους , έπαιρνε ο καθένας τους τροφές και έφευγαν στην έρημο , για να Αγωνισθούν κατά την περίοδο της Τεσσαρακοστής τον Αγώνα της Ασκήσεως ...

Επέστρεφαν στο Μοναστήρι την Κυριακή των Βαΐων , για να εορτάσουν Τα Πάθη , Τον σταυρό και Την Ανάσταση Του Χριστού ,

Ο Αββάς έλαβε ελάχιστες τροφές , βγήκε από το Μοναστήρι και πορεύθηκε στην έρημο , έχοντας την επιθυμία και την ελπίδα να συναντήσει κάποιον Ασκητή που θα Τον βοηθούσε να φθάσει σε αυτό που Ποθούσε ...

Πορευόταν Προσευχόμενος τρώγοντας ελάχιστα , κοιμόταν όπου βρισκόταν , τυχαία συνάντησε Την Οσία Μαρία την ώρα που Προσευχόταν και ασκούσε την Αδιάλειπτη Της Προσευχή ,

Εκείνη ύψωσε τα μάτια Της στον ουρανό και άπλωσε τα χέρια Της , προσπάθησε να πλησιάσει , για να διαπιστώσει τι ήταν αυτό που έβλεπε , αλλά απομακρυνόταν , έτρεχε Ο Αββάς , έτρεχε και Εκείνη ...

Ο Αββάς κραύγαζε με δάκρυα ώστε να σταματήσει , για να λάβει την Ευλογία Του , όμως δεν

ανταποκρινόταν , όταν ἐφθασε κοντά Της τον ἀποκάλεσε με το μικρό Του ὄνομα , τότε του προκάλεσε μεγάλη ἐντύπωση ,

Του εἶπε ὅτι δεν μπορεῖ να γυρίσει να Τον δει κατὰ πρόσωπο , γιατί εἶναι γυναίκα γυμνή καὶ ἔχει ἀκάλυπτα τα μέλη του σώματος Της , Τον παρακάλεσε ἀν θέλει , να Της δώσει την Ευχή Του , να Της ρίξει ἓνα κουρέλι ἀπὸ τα ρούχα Του , για να καλύψει το γυμνό σώμα Της ...

Εκεῖνος ἔκανε ὅτι Του εἶπε , γονάτισε για να λάβει την Ευχή Της , ἐνὼ το ἴδιο ἔκανε καὶ Εκείνη , παρέμειναν καὶ οἱ δύο γονατιστοί ,

Ο Ἀββάς ἀναρωτιόταν μήπως ἐβλεπε μπροστά Του κάποιο ἄυλο Πνεῦμα , Εκείνη διακρίνοντας τους λογισμούς Του , εἶπε ὅτι εἶναι ἀμαρτωλή που ἔχει περικτειχισθεῖ ἀπὸ το Ἅγιο Βάπτισμα , εἶναι χῶμα καὶ στάχτη καὶ ὄχι ἄυλο Πνεῦμα ...

Ἡ Οσία Μαρία κατὰ την συνάντηση αὐτή , Του ἀποκάλυψε ὅλη τη ζωή Της , Του ζήτησε να πάει την Μεγάλῃ Πέμπτῃ της ἐπόμενης χρονιάς , σε ἓναν συγκεκριμένο τόπο στην ὄχθη του Ἰορδάνη ποταμοῦ , για να Τὴν Κοινωνήσει ,

μετὰ ἀπὸ πολλὰ χρόνια μεγάλης Μετάνοιας που μεταμόρφωσε την ὑπαρξὴ Της , εἶχε ἀκατάσχετο ἔρωτα να Κοινωνήσει του σώματος καὶ του Αἵματος Του Χριστοῦ ...

Ο Ἀββάς Ζωσιμάς ἐπέστρεψε στο Μοναστήρι χωρὶς να πει σε κανένα τι ἀκριβῶς συνάντησε , σύμφωνα με τον κανόνα που υπήρχε σε ἐκείνη την Ἱερὰ Μονή ,

συνεχῶς Παρακαλοῦσε Τον Θεό να Τον Αξιώσει να δει πάλι το ποθούμενο πρόσωπο την ἐπόμενη χρονιά , ἦταν στεναχωρημένος γιατί δεν περνοῦσε ο χρόνος , καθὼς ἤθελε ὅλος αὐτός ο χρόνος να ἦταν μία ἡμέρα ...

Το ἐπόμενο ἔτος Ο Ἀββάς μετὰ ἀπὸ κάποια ἀρρώστια δεν μπόρεσε να βγεὶ ἀπὸ το Μοναστήρι στην ἔρημο , ὅπως ἔκαναν οἱ ἄλλοι Πατέρες στην ἀρχὴ της Σαρακοστής ,

ἐτσι παρέμεινε στο Μοναστήρι , την Κυριακὴ των Βαΐων ὅταν εἶχαν ἐπιστρέψει οἱ ἄλλοι Πατέρες της Μονῆς , ἐτοιμάσθηκε να πορευθεῖ στον τόπο που Του εἶχε υποδείξει ἡ Οσία , για να Τὴν Κοινωνήσει ...

Τὴν Μεγάλῃ Πέμπτῃ πήρε μαζί Του Το Σῶμα καὶ Το Αἷμα Του Χριστοῦ , πήρε μερικά σύκα , χουρμάδες , λίγη βρεγμένη φακὴ καὶ βγήκε ἀπὸ το Μοναστήρι για να Τὴν συναντήσει ,

Εκείνη ἀργοποροῦσε να ἔλθει στον καθορισμένο τόπο , Εκεῖνος Προσευχόταν στον Θεό με δάκρυα να μὴν Του στερήσει λόγω των ἀμαρτιῶν Του την ευκαιρία να Τὴν δει ἐκ νέου ...

Μετὰ την Θερμὴ Προσευχὴ Του , Τὴν εἶδε ἀπὸ την ἄλλη πλευρά του Ἰορδάνη ποταμοῦ , να κάνει το Σημεῖο Του Σταυροῦ ,

να πατὰ πάνω στο νερό του ποταμοῦ περιπατοῦσαν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐπάνω καὶ πρὸς ἐκεῖνον βαδίζουσιν ...

Ἡ Οσία Τον παρακάλεσε νὰ πει τὸ σύμβολο τῆς Πίστεως καὶ τὸ Πάτερ Ὑμῶν , Ἀσπάσθηκε Τον Ἀββά Ζωσιμά καὶ Κοινώνησε τῶν ζωοποιῶν Μυστηρίων ,

Ὑψωσε τὰ χέρια Τῆς στὸν Οὐρανό , ἀναστέναξε με ἀάκρυα καὶ εἶπε , Νῦν ἀπολύεις τὴν δούλη σου , ὦ Δέσποτα , κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ , ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου ...

Τον παρακάλεσε νὰ ἔλθει καὶ τὸ ἐπόμενο ἔτος , στὸ χεῖμαρρο που Τὴν εἶχε συναντήσει τὴν πρώτη φορά , ζήτησε τὴν Προσευχὴ Του , ζήτησε καὶ Εκείνος τὴν Προσευχὴ Τῆς ,

Ἡ Μαρία ἐφυγε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο με τὸν ὁποῖο ἦλθε , πατώντας δηλαδὴ πάνω στα νερά του Ἰορδάνη ποταμοῦ ...

Τὸ ἐπόμενο ἔτος σύμφωνα καὶ με τὴν Παράκληση Τῆς Οσίας , Ὁ Ἀββάς βιαζόταν νὰ φθάσει πρὸς ἐκεῖνο τὸ παράδοξο θέαμα , βάδισε πολλές ἡμέρες , ἐφθάσε στὸν τόπο ἐκεῖνο , ἐψάχνε νὰ Τὴν δεῖ , ὁμως δὲν Τὴν ἐβλεπε πουθενά ,

ἄρχισε νὰ Προσεύχεται στὸν Θεό κατανυκτικά , Δείξον μοί , Δέσποτα , τὸν θησαυρόν σου τὸν ἄσυλον , ὃν ἐν τῇδε τῇ ἐρήμῳ κατέκρυψας , δείξον μοί , δέομαι , τὸν ἐν σώματι ἄγγελον , οὐ οὐκ ἔστιν ὁ κόσμος ἀπάξιος ...

Για Τον Ἀββά Ζωσιμά ἡ Οσία Μαρία ἦταν ἀθικτος θησαυρός , Ἄγγελος μέσα σὲ σώμα που ὁ κόσμος δὲν ἦταν ἄξιος νὰ τὸν ἔχει , Προσευχόμενος με τὰ λόγια αὐτά εἶδε ,

κεκειμένην τὴν Ὅσια νεκράν , καὶ τὰς χεῖρας οὕτως ὥσπερ ἔδει τυπώσασαν καὶ πρὸς ἀνατολᾶς ὄρασαν κειμένην τὸ σχήματι , Βρῆκε καὶ Δικὴ Τῆς γραφὴ που ἔλεγε , Θάψον , Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ , ἐν τούτῳ τὸ τόπῳ τῆς ταπεινῆς Μαρίας Τὸ Λεῖψανο , ἀποδὸς τὸν χοῦν τῷ χοί , ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ παντός πρὸς τὸν Κύριον προσευχόμενος , τελειωθείσης , μηνὶ Φαρμουθὶ κατ' Αἰγυπτίους , ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ τοῦ πάθους τοῦ σωτηρίου , μετὰ τὴν τοῦ θείου καὶ μυστικοῦ δείπνου μετάληψιν ...

Τὴν βρῆκε Νεκρὴ , κείμενη στὴν γῆ , με τὰ χέρια Σταυρωμένα , βλέποντας πρὸς τὴν ἀνατολή , βρῆκε καὶ γραφὴ που Τὸν παρακαλοῦσε νὰ Τὴν Ενταφιάσει ,

Ἡ Οσία Μαρία Κοιμήθηκε τὴν ἡμέρα που Κοινώνησε ,

Γράφει Ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος , καὶ ἦν περ ὥδευσεν ὁδὸν Ζωσιμαῆς διὰ εἴκοσι ἡμερῶν κοπιῶν , εἰς μίαν ὥραν Μαρὶαν διέδραμεν καὶ εὐθὺς πρὸς τὸν Θεὸν ἐξεδήμησεν ...

Ὅταν βρῆκε τὸ σώμα Τῆς εἶχε ἀποκτήσει ἄλλες ἰδιότητες , εἶχε μεταμορφωθεί , Ὁ Ἀββάς Ζωσιμάς ἐκλάψε , εἶπε ψαλμούς κατάλληλους γιὰ τὴν περίστασι , με μεγάλη κατάνυξη ἐπιμελήθηκε τὰ τῆς Ταφῆς ,

ἡ γῆ ἦταν σκληρὴ , Ὁ ἴδιος ἦταν προχωρημένης ηλικίας , δὲν μποροῦσε νὰ σκάψει , βρισκόταν σὲ ἀπορία , εἶδε ἓνα λιοντάρι νὰ στέκεται δίπλα στὸ Λεῖψανο Τῆς Οσίας καὶ νὰ γλείφει τὰ ἴχνη Τῆς , τότε ἐκεῖνος τρόμαξε ...

Το λιοντάρι καλόπιασε Τον Αββά , Τον παρακινούσε με τις κινήσεις του και με τις προθέσεις του , να προχωρήσει στον Ενταφιασμό Της , λαμβάνοντας θάρρος από το ήμερο του λιονταριού , το παρακάλεσε να σκάψει και αυτό το λάκκο , για να Ενταφιασθεί το Ιερό Λείψανο Της Οσίας Μαρίας ,

επειδή εκείνος αδυνατούσε , το λιοντάρι υπάκουσε και με τα μπροστινά του πόδια έσκαψε το λάκκο , όσο έπρεπε για να Ενταφιασθεί Το σκήνωμα Της ...

Ο Βίος Της Οσίας Μαρίας Της Αιγυπτίας , δείχνει πως μία πόρνη μπορεί να γίνει κατά Χάριν Θεός , πως ο άνθρωπος μπορεί να γίνει Άγγελος εν σώματι

και πως η κατά Χριστόν Ελπίδα μπορεί να αντικαταστήσει την υπό του διαβόλου προερχόμενη απόγνωση ...

Στο πρόσωπο Της βλέπουμε τον άνθρωπο που αναζητά την ηδονή και κυνηγά τους ανθρώπους για την ικανοποίηση τους , αλλά με την Χάρη Του Θεού μπορεί να εξαγιαστεί τόσο πολύ , ώστε να φθάσει στο σημείο να Την κυνηγούν Οι Άγιοι για να Λάβουν Την Ευλογία Της

και να Ασπασθούν το Τιμημένο Της σώμα , να Την σέβονται ακόμα και τα άγρια ζώα ...

Η Οσία Μαρία Η Αιγυπτία με την Μετάνοια Της , την Βαθιά Της Ταπείνωση , την υπέρβαση εν Χάρι τι του θνητού και ποθητού σώματος Της , προσφέρει παρηγοριά σε όλους τους ανθρώπους , ταπεινώνει εκείνους που υπερηφανεύονται για τα Ασκητικά τους κατορθώματα ,

δεν ημέρωσε μόνο τα άγρια θηρία που υπήρχαν μέσα Της , δηλαδή τα άλογα πάθη , αλλά υπερέβη όλα τα όρια της ανθρώπινη φύσεως , ημέρωσε ακόμη και τα άγρια θηρία της κτίσεως ...

Αυτός είναι ο σκοπός και ο πλούτος της ενανθρωπίσεως Του Χριστού , που φυλάσσεται μέσα στην Εκκλησία , με την αποκαλυπτική Θεολογία και την εν Χριστώ ζωή ο άνθρωπος μπορεί να μεταμορφωθεί ολοκληρωτικά ,

Η Εκκλησία Τιμά την Μνήμη Της Οσίας Μαρίας Της Αιγυπτίας και την Ε' Κυριακή Των Νηστειών
.....

Απολυτίκιο ...

Φωτισθεῖσα ἐνθέως Σταυροῦ τῇ χάριτι , τῆς μετανοίας ἐδείχθης φωτοφανῆς λαμπηδών , τῶν παθῶν τὸν σκοτασμὸν λιποῦσα πάνσεμνε , ὅθεν ὡς ἄγγελος Θεοῦ , Ζωσιμᾶ τῷ ἱερῷ , ὥράθης ἐν τῇ ἐρήμῳ , Μαρία Ὅσιε Μῆτερ μεθ' οὐ δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν